

vi kunne gennemføre. Jeg skal derfor tillade mig ved 2den Behandling at fremkomme med det Forslag, jeg har antydet.

Madsen-Mygdal: Det var min Hensigt ikke oftere at tage Ordet under Forhandlingen om denne Sag. Men den ærede sidste Taler nøder mig dog til en kort Bemærkning. Han fandt en Modsigelse i mine Udtalelser, da jeg havde Ordet første Gang. Jeg skulde have sagt, at vi skulde dog ikke gøre noget ved denne Sag. Jeg maa dog bede det ærede Medlem tænke sig om med Hensyn til, hvad jeg har sagt, eller mulig læse det, naar det foreligger trykt i Rigsdagstidenden. Jeg har ikke med et eneste Ord antydet noget saadant. Jeg har hverken tænkt eller sagt det. Jeg har bare henstillet forskellige Spørgsmaal til Overvejelse, om man nu fra den anden Side, og navnlig fra den høje Regerings Side, finder Tidspunktet belejligt til at tage fat paa denne Sag, og om man staar i et saadant Tillidsforhold til det andet Ting og den offentlige Mening i Landet, at Tidspunktet er belejligt. Men jeg har ikke sagt, at vi ikke skulde tage fat paa Sagen. Tværtimod, jeg har sagt, at naar Tiden er belejlig, er jeg med til, at der skal tages fat paa Sagen. — Medens jeg har Ordet, vil jeg gøre en Bemærkning lige over for den højtærede Konseilspræsident. Den ærede Konseilspræsident vidste ikke, hvor vidt det havde noget paa sig, hvad jeg havde bemærket om, hvad der rørte sig i Befolkningen, og om, hvorledes Befolkningen talte om, at naar den maatte vente med sine Krav, kan det ogsaa vente med Slottet. Det vidste den ærede Konseilspræsident ikke noget om, men hvis man førte saadan Tale, var den ikke rigtig, og han haabede, jeg vilde gøre mit til at modarbejde saadan Tale. Jeg vil ikke forsøge paa nu at rejse en politisk Debat med den ærede Konseilspræsident, men jeg vil tillade mig at sige, at lige fra 1871 og indtil den Dag i Dag har Befolkningen paa ikke blot mindre, men navnlig paa alle større Omraader maattet vente forgæves paa Løsningen af Spørgsmaal, som vi trænge til at faa løste. Jeg skal ikke komme ind paa at ramse saadanne Spørgsmaal op, men der foreligger jo i Rigsdagens Historie desværre Eksempler nok.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Oct. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget overgives til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Steffensen: Jeg tillader mig at fraaade, at Landstinget gaar ind paa dette Forslag. Der er i Virkeligheden ingen Grund for dette Ting til at nedsætte noget Udvalg i denne Sag, da sikkert Flertallet er enig om, at Lovforslaget skal fremmes paa det Grundlag, hvorpaa det nu en Gang foreligger, og de Ændringer, hvorom der kan blive Tale, ville meget godt kunne stilles, uden at vi behøve at sinke Sagen ved at nedsætte Udvalg. Jeg tillader mig altsaa at anbefale, at man stemmer mod Forslaget.

Oct. Hansen: Jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, om det ikke er en vigtig Sag, det Spørgsmaal, den ærede sidste Taler berørte, nemlig at man skulde være enig om, i hvilken Retning og paa hvilken Maade der overhovedet skulde arbejdes videre paa denne Sag, et Spørgsmaal, som jo ikke har været Genstand for Drøftelse eller Debat; det er maaske mig, der først har rejst det her i Dag, maaske til Overraskelse for mange, et Spørgsmaal altsaa, som ærede Medlemmer ikke have haft Lejlighed til at overveje, men som forekommer mig at være af overhaands Vigtighed for hele Sagen, idet man muligvis netop ved Forhandling i Udvalget kan faa Sagen undersøgt og komme til et Resultat. Men vil man skubbe Spørgsmaalet fra sig, og vil man jage denne Sag gennem Landstinget, saaledes som man har gjort med andre Sager, som bare saa blive slaaede for Panden i det andet Ting, ja, saa kan man gøre det, men de Herrer, som stemme mod Udvalg i Dag, skulle vide, at de ere med til at slaa Lovforslaget for Panden.

Steffensen: Det tror jeg er noget for stærkt at sige, at de ærede Medlemmer, der stemme mod Udvalg i Dag, ere med til at slaa Sagen ihjel. Jeg tror snarere, at en Maade at slaa Sagen ihjel paa, er den Maade, som det ærede Medlem nu foreslaar, at vi nu skulde sætte os til at overveje, om man skulde rydde Tomten for at faa en elegant Avenue og en Forbindelse med Godsbanegaarden, Kvægtorvet og Hav-